

De bijkomende beheersinformatie is met uitzondering van deze voor het wegennet nog steeds bruikbaar. Voor het wegennet is dat niet meer het geval omdat de initiële gegevens nog niet omgezet zijn naar de nieuwe mogelijkheden van het nieuw software toepassingspakket.

1.2.9. Het resultaat van de begininventaris (het beginkapitaal) is geen nieuwe bron van middelen

Het beginkapitaal is de resultante van het verschil tussen de waarde van de bezittingen en het bedrag van de schulden. Men kan aannemen dat het beginkapitaal positief zal zijn. Het beginkapitaal is een element van de algemene boekhouding en echter niet voor begrotingsdoeleinden beschikbaar.

1.2.10. De begininventaris is een onderdeel van de beginbalans

Met de inventarisatie van de bezittingen en de schulden wordt slechts een gedeelte van de beginbalans bekomen.

De laatste begrotingsrekening bezorgt de ontbrekende gegevens. De resultaten van de vorige dienstjaren, de te innen rechten en de aanrekeningen die nog betaald moeten worden komen eveneens in de beginbalans voor.

Een afsluiten van de laatste begrotingsrekening op 31 december in plaats van op 31 maart van het daaropvolgend jaar is dan ook aangewezen.

1.2.11. Wie maakt de beginbalans op ?

Luidens artikel 92 van het KB van 2.8.1990 houdende het algemeen reglement op de gemeentelijke comptabiliteit maakt de gemeente een inventaris en een beginbalans op. Wie wordt in concreto betrokken bij de opmaak van de beginbalans ? De gemeenteontvanger ? De gemeentesecretaris ? Het college van burgemeester en schepenen ? De gemeenteraad ? Naar analogie met artikel 77 van het KB van 2.8.1990 kunnen we stellen dat de beginbalans opgemaakt wordt door de gemeenteontvanger. De balans wordt voor verificatie toegezonden aan het college van burgemeester en schepenen en daarna door de gemeenteraad vastgesteld.

Korte berichten

TERUGBETALING OVERNAMELASTEN DOOR DE VMM

Brief aan de heer N. De Batselier, Minister voor Leefmilieu en Huisvesting, dd. 2.3.1994

Vanuit diverse gemeenten bereiken ons klachten over het uitblijven van de terugbetaling door de Vlaamse Milieumaatschappij aan de gemeenten van de overname van de openbare waterzuiveringsmaatschappijen door de Vlaamse Milieumaatschappij (art. 32quinquies, W. 26.3.1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren). Door het besluit van de Vlaamse Regering van 30.1.1991 werd de terugbetalingstermijn reeds verlengd van 1.2.1991 tot 31.12.1993. Ruim twee maand later is er van betalingen aan de gemeenten nog steeds niets in huis gekomen.

1.3. DE PERMANENTE INVENTARIS

Met de opmaak van de begininventaris zijn de inventariswerkzaamheden niet beëindigd. In de nieuwe boekhouding worden alle wijzigingen in het patrimonium in de inventaris opgenomen, m.a.w. de inventaris wordt op een permanente manier bijgehouden.

De goederen waarvan de aanschaf of de buitenbeurtstelling langs de budgettaire boekhouding verlopen, kunnen door de financiële dienst bijgehouden worden. Anders is het gesteld met de extra comptabele verwervingen en buitenbeurtstellingen (giften in natura, ruiling van onroerende goederen, buitenbeurtstellingen zonder opbrengst). De andere diensten laten vaak na dergelijke mutaties aan de boekhouding mede te delen zodat de financiële dienst gebruik moet maken van niet-boekhoudkundige informatiebronnen (agenda van de gemeenteraad en het schepencollege, briefwisseling, dossiers) om deze mutaties op te sporen.

Het overbrengen van de vaste activa in aanbouw naar de juiste aard is niet zo eenvoudig. Voor de meeste bouw-, wegen- en infrastructuurwerken wordt er gebruik gemaakt van de aard en gebouwen in uitvoering en wegennet in aanleg. Bij de voorlopige oplevering worden dan de werken overgebracht naar hun respectieve boekhoudkundige aard. Daarvoor wordt de eindafrekening van de werken gebruikt :

- voor de gebouwen is dat overbrengen naar de juiste aard eenvoudig omdat de meeste werken tot een welbepaald gebouw behoren;
- voor de wegen is het overbrengen naar de juiste aard heel wat moeilijker omdat de meeste werken over meerdere straten of straatgedeelten verdeeld worden.

Voor de realisatie van heel wat vaste activa verlopen er tussen het tijdstip van de aanduiding van de ontwerper en de oplevering meerdere jaren. Het kan bijgevolg meerdere jaren duren vooraleer deze activa overgebracht worden naar de juiste aard.

(wordt vervolgd.)

Met dit schrijven willen wij u dringend vragen deze zaak in orde te brengen. Het Vlaamse Gewest staat immers, via de Vlaamse Milieumaatschappij, voor meer dan 900 miljoen BEF in het krijt bij de gemeenten. Wij vragen u dan ook dat, naast de terugbetaling zelf, de gemeenten ook een compensatie zouden bekomen voor het intrestverlies dat zij door deze vertragen oplopen. Wij vernemen bovendien dat één van de redenen van het uitblijven van de betalingen precies ligt in het feit dat het Vlaamse Gewest voor deze betaling een goedkopere financiering wou bekomen. Op die manier worden de financiële belangen van de gemeenten opgeofferd aan die van het Vlaamse Gewest. Het lijkt ons op zijn minst ongepast dat de Vlaamse Regering, die van het lokale niveau één van de peilers heeft gemaakt van haar project Vlaanderen 2002, de gemeenten op die manier behandelt.

We zouden het dan ook erg op prijs stellen mocht u zonder verder uitstel het nodige doen om die achterstallige betalingen, inclusief verwijlintresten, te vereffenen.

Bij voorbaat danken wij u hiervoor en groeten u, Mijnheer de Minister, met de meeste hoogachting.

Antwoord van de heer N. De Batselier dd. 18.3.1994

Gevolggevend aan uw schrijven van 2.3.1994 kan ik u het volgende mededelen.

De storting van de terugbetaling van de overnamelasten aan de gemeenten en steden werd door de Vlaamse Milieumaatschappij niet doorgevoerd voor de datum van 31.12.1993, omdat VMM op dat moment niet over de nodige financiële middelen beschikte om de investeringskosten terug te betalen.

Niettemin zal, ingevolge afspraken gemaakt bij de budgetcontrole in februari, de Vlaamse Milieumaatschappij in staat worden gesteld haar financiële verbintenissen na te komen vóór 30.3.1994.

Ik wens er hierbij tevens op te wijzen dat ik begin 1993 besliste om de vaststelling van de te betalen bedragen bij decreet te laten vaststellen (zie programmadecreet 1993) teneinde de uitzichtloze betwistingen door het Rekenhof van de terug te betalen bedragen binnen de gestelde termijn te kunnen doorvoeren. In talloze dossiers ontbraken immers meerdere documenten en/of verantwoordingen die in veel gevallen zelfs niet meer konden teruggevonden worden.

Op die manier heb ik willen voorkomen dat de terugbetaling van de overnamelasten nog jaren zou uitgebleven zijn. Er is dus zeker geen sprake van opoffering van de financiële belangen van de gemeenten aan die van het Vlaamse Gewest.

Wat betreft uw voorstel met betrekking tot het betalen van verwijlinteresten wens ik er op te wijzen dat het overnamebesluit terzake geen enkele voorziening bevat.

Naar mijn mening is het in het belang van alle betrokken gemeenten dat ik door het hiervoor geschetste aanpak een reeds jarenlang aanslepend dossier definitief heb geregeld.

41997

FINANCIERING OCMW-TEKORT DOOR GEMEENTEN

Brief aan de heer T. Kelchtermans, Vlaams Minister van Openbare Werken, Ruimtelijke Ordening en Binnenlandse Aangelegenheden, dd. 27.9.1993

Krachtens artikel 105 van de organieke wet van 8.7.1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn de gemeenten verplicht aan de OCMW's een dotatie te verstrekken die gelijk is aan het verschil tussen de eigen middelen en de uitgaven die voortkomen uit de vervulling van de opdracht. Dit verschil wordt geraamd in de begroting van het OCMW en als verplichte uitgave ingeschreven in de gemeentebegroting.

Volgens artikel 10 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit bevatten de buitengewone ontvangsten van de gemeente (en krachtens art. 87 van de hierboven genoemde organieke wet ook van het OCMW) o.m. de opnemingen op de gewone ontvangsten der gemeente. Met andere woorden, buitengewone uitgaven kunnen eventueel gefinancierd worden door een overboeking van de gewone naar

de buitengewone dienst. In de praktijk blijken gemeenten deze techniek vooral te hanteren voor kleinere uitgaven op de buitengewone dienst om te vermijden dat hiervoor moet worden geleend. Daarbij wordt erover gewaakt dat de gemeente niet in likwiditeitsmoeilijkheden komt.

Indien OCMW's een dergelijke financiering van kleine buitengewone uitgaven toepassen, leidt dit tot een groter tekort op de gewone dienst en dus tot een stijging van de gemeentelijke tussenkost. Wanneer het OCMW anderzijds een krediet zou opnemen, vallen de aflossingen en interestbetalingen de jaren nadien ten laste van de gemeente onder de vorm van een hoger tekort.

Bij de beoordeling van de gemeente- en OCMW-begrotingen door de bestendige deputaties wordt in de verschillende provincies ter zake niet dezelfde lijn gevolgd. In een aantal provincies laat men de financiering van kleine buitengewone uitgaven van het OCMW via een overboeking van de gewone naar de buitengewone dienst niet toe. Daarbij argumenteert men dat de kosten van deze investeringen niet in één maal ten laste mogen komen van de gemeentelijke tussenkost.

In andere Vlaamse provincies stelt men dat een dergelijke transactie deel uitmaakt van wat in artikel 26bis, par. 1, 1° van de organieke OCMW-wet bepaald wordt als een aangelegenheid die in het overlegcomité gemeente-OCMW moet worden besproken en dus het voorwerp uitmaakt van een politiek akkoord tussen gemeente en OCMW. Pas indien er op dat vlak conflicten rijzen, treedt de deputatie op.

Als Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten sluiten wij ons bij deze laatste visie aan.

Mogen wij er dan ook op aandringen dat u als Minister zo snel mogelijk klaarheid brengt in deze zaak ?

In afwachting van een spoedig antwoord, groeten wij u, met de meeste hoogachting.

Antwoord van de heer T. Kelchtermans, z.d. (oniv. 1.3.1994)

Met uw bovenvermelde brief vraagt u mij een standpunt in te nemen inzake de financiering door OCMW's van buitengewone uitgaven door middel van een overboeking van de gewone naar de buitengewone dienst.

Overeenkomstig artikel 87 van de organieke wet van 8.7.1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn zijn de voorschriften die gelden inzake de gemeentecomptabiliteit ook toepasselijk op de OCMW's.

Artikel 2 van het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit, stelt het principe vast van de scheiding tussen de gewone en de buitengewone begroting.

Van het principe dat de uitgaven van elke dienst moeten worden tegengewogen door ontvangsten van dezelfde dienst laat het Algemeen Reglement op de Gemeentelijke Comptabiliteit inderdaad één afwijking toe : de financiering van buitengewone uitgaven met gewone inkomsten via een overboeking van de gewone naar de buitengewone dienst.

Dergelijke overboeking wordt als normaal beschouwd wanneer het gaat om beperkte bedragen waardoor wordt vermeden dat veel leningen voor soms zeer kleine bedragen moeten worden opgenomen.

Vermits mij voor de OCMW's op dit punt geen afwijkende regelingen bekend zijn, mogen deze besturen in principe dezelfde werkwijze toepassen als de gemeenten.